

[Leif Hermann]

terede en ministeren overordentlig velbekendt person, nemlig Tage Dræbye, for, at det var meget muligt, at de investeringer, som er oplyst i det statusnotat, hr. Trøjborg nævnte, faktisk var for lave, og at afdelingschef Gram ikke havde bedt om to års udsættelse.

Det er oven i købet således, at dette statusnotat er nødt til at tale om overinvestering, idet man, og jeg så må sige, mangler at udskyde investeringer for omkring 1,3 mia. kr. til årene 1993 og 1994, når man ser på kommunernes investeringer og på budgetoverslagsårene.

Meningen med det, regeringen har fremlagt i prioriteringsplanen, og det, ministeren nu har tilsluttet sig, den toårige udskydelse af rensningsanlægsinvesteringerne, er vel at styre disse investeringer. Så må det vel også være således, at man aktivt er nødt til at gå ud og sige til kommunerne: Hov – og så bruge det udtryk, statusnotatet anvender, nemlig overinvestering, og sige: I har overinvesteret, kommuner.

Jeg vil godt gentage, at begrundelsen for at give kommunerne længere frist end de tre år, som Det Radikale Venstre foreslog i 1986, var at undgå overinvesteringer. Nu må ministeren så komme op og forklare, hvorvidt vi nu, ca. et år efter, er vidende om noget, som vi ikke vidste den 30. april 1987, med hensyn til produktionskapacitet inden for rensningsanlægsområdet og markedsforholdene i øvrigt, der gør, at der skulle gives to år til. Jeg tror nok snarere, det er et ønske om at få sådan et styr på kommunernes økonomi, at man også i fremtiden har et instrument til, om jeg så må sige, yderligere at undergrave det kommunale selvstyre.

Det er nyt for mig, at kommunerne gennem Kommunernes Landsforening har ønsket en forlængelse på dette område. Så sent som på delegeretmødet her i, var det april eller maj måned, fik vi netop fremdraget dette spørgsmål, og formanden for Kommunernes Landsforenings miljøudvalg ønskede ikke at tilkendegive, at man ville have en udskydelse.

Jeg vil da gerne bede ministeren om at oversende os dokumentation for, at man fra Kommunernes Landsforenings side officielt har bedt Miljøministeriet om en udskydelse, for det her harmonerer under ingen omstændigheder med den undersøgelse, der er foretaget af det investeringsomfang, der er lagt an fra de fleste kommuners side. Københavns Kommune og Ribe Amt udgør en undtagelse fra de fleste an-

dre amtskommuner, således som undersøgelsen er opgjort.

Jeg synes, at ministeren skylder os en grundigere og mere seriøs forklaring på, hvorfor det første element i denne dagsorden er så forskrækkeligt. Den dokumentation, vi har lagt frem, kræver i det mindste, at miljøministeren siger, at det er noget værre sludder, de finder på derovre i Miljøstyrelsen, eller også er kommunerne ikke fulde af sandhed, eller der spilles med dobbeltkort, eller hvad ved jeg.

Jeg skal ikke endnu en gang tage den der NO_x-diskussion med ministeren. Det bliver snart noget, vi kan rejse rundt med, tror jeg. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at i forbindelse med fastlæggelsen af reduktionsmål og i forbindelse med spørgsmålet om anvendelse af dansk teknologi var der fra Socialistisk Folkepartis side ikke tale om, at vi ikke anerkendte behovet for udvikling af dansk teknologi, men vi pegede på, at man ved energibesparelser udmærket kunne nå de reduktionsmål, der var tale om.

Når ministeren, som jeg tidligere har nævnt det, har planlagt en samtale med energiministeren, forstår jeg ikke, hvorfor ministeren ikke siger, at hvis det viser sig, at vi sagtens kan lave et energispareprogram, så vil vi også kunne skærpe vore reduktionsmålsætninger, sådan at vi kan tilslutte os 30 pct.-klubbens krav, sådan at vi kan tilslutte os kravet fra EF vedrørende store fyringsanlæg.

Det er vel ikke en dommedagsaffære eller en langsigtet affære at udarbejde et sådant energispareprogram, hvor man så kan regne ud, hvor stor reduktion af NO_x-udslippet man kan foretage.

Jeg synes, ministeren er for forsigtig i sine initiativer på dette område. Det er en forsigtighed, jeg i grunden ikke rigtig forstår. Når ministeren siger: Vi vil hellere have en langsigtet strategi med nogle skrappe målsætninger – så kan ministeren meget, meget nemt komme i den situation, at ministeren foran sig skubber en lang række problemer, og lige pludselig er vi nået til det tidspunkt, hvor de langsigtede målsætninger skulle være opfyldt, uden at vi egentlig er kommet nogen vegne.

Trøjborg (S):

Vi møder naturligvis altid en ny miljøminister med velvilje, men ikke uden kritik. Jeg sy-